

**Manifestació
contra els
acomiadaments
en Ford
p.3**

**Els carters de
Vila-real es
concentren
p.4**

**Entrevista amb els
companys del
Sindicat Únic del
Camp de Morvedre
i l'Alt Palància
p.8**

100 anys de l'afusellament de Ferrer i Guàrdia

L'exposició "*Pedagogies Llibertàries. Les cultures de la llibertat en l'anarquisme ibèric*" recorre el País Valencià de desembre a gener i les XI Jornades Llibertàries de València estan dedicades a la figura de Ferrer

«L'Escola Moderna pretén combatre tots els prejudis que dificulten l'emancipació total de l'individu, i per a això adopta el racionalisme humanitari, que consisteix a inculcar a la infància l'afany de conèixer l'origen de totes les injustícies socials perquè, amb el seu coneixement, puguem després combatre-les i oposar-se a elles. L'estudi de quant siga favorable a la llibertat de l'individu i a l'harmonia de la col·lectivitat, per mitjà d'un règim de pau, d'amor i benestar per a tots sense distinció de classes ni de sexes». Francesc Ferrer i Guàrdia en 1906, declaracions des de la presó, en la seua primera detenció.

Francesc Ferrer Guàrdia és un d'eixos personatges maleïts de la història del nostre país. Uns eviten parlar d'ell, altres el vinculen a activitats delictives. Nosaltres, el reivindicuem per la seua gran contribució al debat cultural progressista. Sens dubte, Francesc Ferrer, mite i realitat, és una figura singular i atractiva de la nostra cultura i forma part, es vulga o no, del patrimoni històric col·lectiu.

Ferrer va nàixer a Alella (Maresme) el 14 de gener de 1859. Pertanyia a una família de petits propietaris rurals, catòlics i monàrquics, la casa paterna era coneguda com "Cal Boter". Per diverses raons familiars, Ferrer va anar a viure a Barcelona i va entrar a treballar amb un comerciant de farina

de Sant Martí de Provençals. Encara no tenia quinze anys quan el comerciant el va inscriure en classes nocturnes, iniciant-lo en els ideals republicans. Durant la I República, el jove Ferrer va participar amb entusiasme en experiències d'educació popular. Durant els anys següents el jove autodidacta va estudiar a fons l'ideari de Pi i Margall i va conèixer les doctrines dels internacionalistes.

Segons Ferrer Guàrdia, l'educació no pot ser dogmàtica ni basada en dogmes ni prejudis, i havia d'acceptar els mètodes de la ciència, desterrant tot el que no es pot demostrar pel mètode científic. La llibertat era considerada un valor fonamental, es procurava la igualtat de tots, xiquets i xiquetes, que s'educaven junts, es rebutjava l'esperit competitiu i per tant tota imposició, exàmens, premis i castics.

Entre els seus continguts, es declarava prioritària l'educació del coneixement, els afectes i la sexualitat, l'experimentació i l'observació de la naturalesa, la solidaritat, l'ajuda mútua i la crítica de les injustícies. La seua educació es basava en l'evolució dels xiquets, i es feia de forma individualitzada. Tot això presentat amb una didàctica no directiva.

Continua en p.3

REPORTATGE

Port de València

**Els tripulants
del "Mercedes
del Mar"
continuen
en vaga p.8**

Secretariat Permanent del Comité Confederal

Avgda. del Cid 154
46014 València (L'Horta).
Tels.: 96 383 44 40
96 383 44 56 / 96 313 43 53
Fax: 96 383 44 47
www.cgtpv.org
sec.general@cgtpv.org

FEDERACIONS LOCALS I COMARCALS

FL de València.
Avgda. del Cid 154
Tels. 96 383 44 40 / 96 383 44 56 /
96 313 43 53. Fax 96 383 44 47
46014-València (L'Horta).
F.L.Valencia@cgtpv.org

- SP de la FL de València, tels. 96 383 44 40 / 96 383 44 56 / 96 379 78 54
- Sindicat de Metall, Energia i Minería, tel. 96 313 43 50
- Sindicat de Neteja, tel. 96 313 43 51
- Sindicat de Transports, Comunicacions i Mar, tel. 96 383 53 73
- Sindicat de Banca, Estalvi i Assegurances, tel. 96 383 53 74
- Sindicat d'Administració Pública, tel. 96 383 45 08
- Sindicat d'Oficis Diversos, tel. 96 383 45 25
- Sindicat d'Alimentació, Comerç i Hosteleria, tel. 96 383 45 25

Serveis Afiliats:

Fundació Ferrer i Guàrdia,
Àrea de la Dona, Serveis Socials,
Biblioteca Llibertària,
Gabinet de Salut Laboral i Ambiental,
Servei Sindical de Normalització
Lingüística.

SU del Camp de Morvedre i l'Alt Palància.

C/ del Treball, 21, baix
Tel. 96 269 86 33
46520 Port de Sagunt (València)
cgtpportsag@gmail.com

FL de Benidorm.

C/ Russafa (Glorieta El Carrasco)13,
Bq II, Local 4 A-1
Tel. 96 680 65 80
Fax 96 680 65 80
03500 - Benidorm (Alacant)
cgtbenidorm@cgtpv.org

FL d'Alacant.

C/ José Reus García, 3 Entpta. Dcha.
Tel. 96 518 22 11
03010 - Alacant (L'Alacantí)
alacant@cgt.es

FL d'Alcoi.

C/ Echegaray 10 baix
Tel. 96 552 25 41 / 96 554 71 46
03800-Alcoi (Alacant-L'Alcoià)
f.l.alcoi@cgtpv.org

FL La Safor-Gandia.

C/ Pintor Sorolla 39 baix
Tel. 96 287 70 60
Fax 96 287 70 60
46700-Gandia (València-La Safor)
cgtlasafor@terra.es

FL de Puçol.

C/ Castell de Morvedre 12-1er. dreta.
Tel. 96 146 54 54
Fax 96 146 54 54
46530-Puçol (València-L'Horta)
cgtpucol@telefonica.net

FIC de Castelló.

C/ Cerdan de Tallada 23 entresòl
Tel. 96 425 06 36
Fax 96 425 06 36
12004-Castelló-La Plana
cgtkastello@hotmail.com

Fundació Ferrer i Guàrdia.

Avgda. del Cid 154 baix
Tels. 96 383 44 40
46014-València (València-L'Horta)

Per a la realització del
Notícia Confederal
es compta amb la
col·laboració de la
Conselleria de Cultura i
Esport

EDITORIAL ELS GESTOS I ELS FETS DEL GOVERN

La veritat és que la desocupació continua pujant (aproximant-se a deixa xifra rècord dels 4 milions) i més d'un milió d'estos parats no tenen cap tipus d'ingrés. Els salaris són cada dia més insuficients per a garantir una vida digna a les famílies obreres, ja que els contractes temporals, a temps parcial i altres modalitats d'explotació salvatge, regixen les condicions de quasi la meitat dels assalariats; en molts d'estos casos, els jornals són tan baixos que no permeten ni tan sols que els treballadors puguin ser considerats "milleuristes".

En esta situació tan dramàtica per a la majoria de la societat, resulta encara molt més escandalós el paper que juga la classe política, més demagògic i buit el seu avorrit discurs de sempre. Per a ells no hi ha congelació salarial, contractes precaris ni retalls de les pensions; molt al contrari, els seus sous són de vertigen, els seus horaris i condicions envejables i, després d'una curta vida laboral, tenen assegurada una jubilació d'or.

No obstant, de cara a la gent del carrer, les mesures que prenen davant la crisi no deixen de ser inútils gestos per a salvar la cara (en el cas dels pobres) o ajudes milionàries i reducció d'impostos (per a bancs i grans empreses).

Gest simbòlic ha sigut l'aprovació d'una ajuda de 420 € per a aturats sense cap ingrés que es va anunciar este estiu, i que només arribarà a una mínima part dels parats actuals i futurs. Amb eixa mísera quantitat, que no és molt més que una almoina, els que guanyen 6.000 euros al mes prenen que sobrevisca una família. Al·leguen que el cost total per a les arques públiques és de 1.342 milions, però no es preocupen tant per-

què les ajudes i avals a la banca superen ja els 320.000 milions.

Un altre gest fastuós i enganyós ha sigut el publicitat Pla E, amb el que Zapatero diu haver generat més de cent mil noves ocupacions (temporals, precàries, etc.) però que en realitat ha sigut una injecció de fons per a que les empreses de la construcció hagen tingut l'oportunitat de traure's uns beneficis, ara que ja no poden alçar la quantitat de noves vivendes a què estaven acostumades.

Gestos i burles com prometre el tancament de les centrals nuclears, a mesura que esgoten el seu cicle, i quan eixe termini legal arriba per a Garoña el govern prorroga el seu funcionament. Declaracions per a la galeria com afirmar que estan per un desenvolupament sostenible, mentre impulsen l'AVE, l'auto privat (autopistes, aparcaments, etc.), les urbanitzacions, els ports esportius, els camps de golf... Un fals gest pacifista també el va tindre ZP a l'anunciar que trauria a les tropes espanyoles d'Iraq, però va callar que les enviaria a continuació a Afganistan.

El curiós del cas és que tots els partits (almenys els que ja toquen poder, perquè amb el bipartidisme ens quedarem sense saber què farien els grups extraparlamentaris) tinguen polítiques molt paregudes: on governa el PP, el PSOE denuncia in comptables corrupcions (que han de ser certes) i on manen els socialistes, els populars clamen contra el nepotisme i el balafiament (que també han de ser veritat) dels hereus de Pablo Iglesias.

La necessitat d'assegurar-se vots porta als dirigents socialistes valencians

a superar tot el que s'ha vist en altres latituds. No han dubtat a recolzar projectes i esdeveniments tan costosos i poc rendibles socialment com la Copa Amèrica o la Fórmula 1. Han retirat la denúncia que van posar contra el "pelotazo" urbanístic del València C. F. i no han dubtat a esmentar per a eixir en totes les fotos triomfals de Rita Barberá inaugurant esdeveniments per tot arreu.

Mentrestant, cada mes, nous ERO i nous tancaments van deixant en el carrer a nous parats. Els sous i les condicions laborals, els servicis socials i les prestacions econòmiques per als que tenen menys recursos es reduïxen o congelen, sense que els sindicats oficials del règim (CC.OO. i UGT, innecessari és recordar-ho) facen una altra cosa que callar i arregar les subvencions.

Però ZP no descansa i, mocador roig al coll, ja llança una altra bona nova en la festa dels pocs miners que queden en Lleó i Astúries: pujarà les pensions mínimes per damunt de l'IPC. Segur que ell no sap com es viu amb una pensió mínima, perquè si ho sabera es donaria compte que cobrant 546 euros poc importa que et puguen 4 o 5 punts: continuaràs cobrant una misèria. Des de CGT ja fa anys que exigim que no hi haja cap pensió per davall del salari mínim i que el SMI siga de mil euros.

Evidentment no serà amb polítiques com les actuals, on en moments de crisi la resposta del govern és pujar els impostos als pobres i abaixar-se'ls als rics. Perquè si els empresaris paguen menys a la Seguretat Social, algú haurà de pagar més, i si es reduïxen els impostos de successió és evident que no serem els pobres els més beneficiats.

ACCIÓ DIRECTA

PROGRAMA D'INFORMACIÓ SOCIAL I LABORAL DE CGT-PV

Tots els dimecres, de 16 a 18 h.

ESCOLTA'L I PARTICIPA!! a RÀDIO KLARA 104.4. FM i www.radioklara.org

100 anys de l'afusellament de Ferrer i Guàrdia

Secretaria de Comunicació
CGT València

Fundació de l'Escola Moderna

A l'agost de 1901, després de rebre una quantiosa herència que li va deixar al morir Ernestine Mennier -una rica anciana parisense a qui havia donat classes d'espanyol des de 1894-, va tornar a Barcelona, on es va instal·lar i va crear l'Escola Moderna, un projecte pràctic de pedagogia llibertària.

Es tractava d'una escola d'ideari racionalista, igualitària, laica i àcrata, no coercitiva i considerada pel seu fundador com natural. El projecte, que va començar amb 30 alumnes, tenia per a 1906 més de 30 escoles relacionades amb el moviment.

En contraposició a ella, es va impulsar una pedagogia racional, amb un alumnat mixt, i en la que es van abolir pràctiques retrògrades, com el sistema tradicional de castics.

El creixement de l'Escola Moderna la va situar en el punt de mira dels elements conservadors, el què li va ocasionar l'enemistat de l'Església Catòlica i de molts estaments oficials que veien en les escoles laiques una amenaça als seus interessos, perquè subvertien les idees educatives de l'època.

Atemptat contra Alfons XIII i l'exili

El dia 31 de maig de 1906, dia de la boda del rei Alfons XIII, un fet va omplir d'estupor el país: quan la comitiva reial passava

pel carrer major madrileny, el sabadellenc Mateo Morral va llançar una bomba que va provocar la mort de vint-i-tres persones. Dos dies més tard era arrestat a Barcelona el director de l'Escola Moderna de la qual el jove anarquista era bibliotecari. Francesc Ferrer va ser acusat de complicitat però els tribunals no van poder provar cap càrrec i, després d'un any a la presó, va ser alliberat el 12 de juny.

L'enrenou que el cas Ferrer va provocar tant a Espanya com especialment en l'estranger va ser realment extraordinari, es van mobilitzar a favor seu des dels liberals i els republicans lliurepensadors fins a la família socialista i anarquista. L'argument dels acusadors de Ferrer -la dreta autoritària i conservadora, bàsicament- en 1906, es podria resumir amb la inferència següent: l'Escola Moderna és un centre de propaganda àcrata, i la propaganda àcrata genera necessàriament l'acció terrorista. Per força Ferrer va ser còmplice de Morral, com ho havia sigut d'altres actes terroristes anteriors.

La Setmana Tràgica de Barcelona i el seu afusellament

Ferrer i Guàrdia va ser detingut en 1909 acusat d'haver sigut l'instigador de la rebel·lió obrera i popular contra la Guerra del Marroc, coneguda com la «Setmana tràgica». El 9 d'octubre es va constituir el consell de guerra en la presó Model de Barcelona per a jutjar-lo. Tenia en contra la monarquia, el govern i l'Església; va ser trobat culpable de ser l'autor material de l'incendi del convent de Premià, i condemnat a la pena capital, sense que les garanties processals ni les proves aportades en contra seu deixaren una indubtable sensació que s'havia fet justícia. Va morir en el clot de Santa Amàlia de la presó del castell de Montjuïc, el 13 d'octubre de 1909. Es va negar que li embenaren els ulls, cridant en el moment de ser afusellat les seues últimes paraules, no acabades perquè la fuselleria el va emudir: «Soldats, vosaltres no

teniu la culpa. Apunteu bé. Viva l'Escola Moderna! Mor innocent i feliç de...». Mai es va demostrar que fóra culpable del que se li imputava.

Del que va escriure abans del seu afusellament

La nit anterior al seu assassinat va escriure un testament. En ell podria llegir-se: «Desitge que en cap ocasió ni pròxima ni llunyana, ni per un ni un altre motiu, es facen manifestacions de caràcter religiós o polític davant de les meues restes, perquè considere que el temps que s'empra ocupant-se dels morts seria millor destinar-lo a millorar la condició en què viuen els vius, tenint gran necessitat d'això quasi tots els homes. (...) Desitge també que els meus amics parlen poc o res de mi, perquè es creen ídols quan s'exalça als homes, el que és un gran mal per a l'avenir humà. Només els fets, siguen de qui siguen, s'han d'estudiar, exaltar o vituperar, lloant-los perquè s'imiten quan pareixen redundar al bé comú, o criticant-los perquè no es repetisquen si es consideren nocius al benestar general».

Paraules finals

La crisi social i política que arrossega des de fa anys l'Estat espanyol de la Restauració troba la seua més alta expressió en els fets de la Revolució de juliol (Setmana Tràgica) de Barcelona l'any 1909, vertader principi del fi del règim monàrquic. El nom de Ferrer va lligat a estos esdeveniments populars i a la seua repressió. Va ser, de fet, la víctima més significativa i el principal cap de turc. Els arguments que no havien triomfat l'any 1906, ho feien esta vegada: Francesc Ferrer va ser condemnat a mort i executat després d'un térbol consell de guerra. Moria en

Montjuïc el 13 d'octubre de 1909. Mai es va demostrar que fóra culpable del que se li imputava. La seua mort interessava a la dreta ultramuntana i a l'estament militar.

Una cosa convé tindre en compte: el temps i el consens històric han dictaminat la injusta incriminació de Ferrer. El discurs justificador de la seua condemna es silencia -encara que amb forts brots sectaris- a partir de la segona dècada del segle. Però, encara que parega increïble, encara hui en dia, hi ha sectors en el nostre país (sectors conservadors lligats al món de l'educació i de la cultura) que continuen defenent la imatge delinqüent de Ferrer.

Fonts:

- 1-Aula creativa: Francesc Ferrer i Guàrdia "Una educació lliure, solidària, que lluita contra la injustícia" per Enrique Martínez-Salanova Sánchez.
- 2-Fundació Francesc Ferrer Guàrdia de Barcelona.

Gira de l'Exposició "Pedagogies Llibertàries" i Jornades al País Valencià

DESEMBRE

València
Del 10 al 18
XI Jornades Llibertàries
Debats i exposició en la Facultat de Filosofia i Ciències de l'Educació de València (Avda. Blasco Ibáñez, 21)

GENER

Castelló
De l'11 al 14 amb cinefòrum
Universitat Jaume I (12006 Castelló)

Port de Sagunt

Del 15 al 18
Local CGT (C/ del Treball, 21, baix)

Alacant

Del 19 al 22 amb xerrades
Local CGT (C/ José Reus García, 3)

Gandia

Del 23 al 27 amb xerrades
Casal Jaume I (Pl. Beat Andreu Hibernon)

Informació Expo
<http://www.memorialibertaria.org/pedagogias-libertarias/>

EN IMATGES

Èxit de la Manifestació contra els acomiadaments en Ford

Uns 2.500 treballadors de Ford es van manifestar el passat 26 de setembre pels carrers del centre de València, exigint la retirada de l'Expedient de Regulació d'Ocupació presentat per l'empresa, mitjançant el qual esta multinacional vol acomiadar a 600 treballadors d'Almussafes, aplicant l'article 51 de l'Estatut dels Treballadors que contempla indemnitzacions de 20 dies per any treballat.

Esta manifestació, igual que les protestes que s'han realitzat contra els quatre ERO temporals anteriors, estava convocada per CGT, CC.OO. i STM.

Pots trobar el vídeo de la Mani i més informació en www.cgtpv.org i <http://cgvalencia.blogspot.com>

ELS CARTERS DE VILA-REAL ES CONCENTREN

Per qui toquen els carters?

JOAN PIÑANA
CGT Castelló

Després de molts anys treballant de valent, de forma constant, deixant-nos la pell en el repartiment i cara al públic, sol i pluja dia a dia, volen carregar-se un servici ciutadà i social després de dècades d'omplir-se la butxaca gràcies al nostre esforç, si t'he vist no m'en recorde, un poc de respecte, per favor!

Els treballadors de correus es mouen legítimament i combativament per un conveni just: millores laborals dignes, tracte humà i respecte mutu.

Mai preguntes per qui toquen les campanes; toquen per tu! Reacciona i lluita.

Passe a explicar breument el que va ocórrer el passat 7 de setembre en el transcurs de la mobilització dels carters de Vila-real.

1r.-Des del 25 agost, sol·licitem totes les seccions cobertes i un equip de reforç per a les 7.500 notificacions, tant a Cap Provincial com a Zona 6a, sense rebre contestació ni res de res.

2n.- Assemblea urgent el 7 per a convocar accions a partir del 8 de setembre fins a la seua solució.

3r.- A les 14h del 7, apareix un alliberat de la UGT, dient a tots que ja està arreglada, gràcies a ells, la contractació, després de més de 12 dies de conflicte, sense haver aparegut ni un sol dia. Açò no tindria importància, perquè la plantilla de Vila-real no és panoli, si no fóra perquè va aparèixer amb 3 alliberats més, de València, i a sac contra la CGT, que no fem res i no som més que empenyants, sense escoltar a la plantilla.

4t.- Ens criden els companys de Vila-real, mantenim la concentració.

amb l'objectiu complert, realitzar o no la concentració, la plantilla diu sí a una foto conjunta, sense pancarta i desconvocant a la premsa, Així es fa. I els caps, suposadament m'amenacen "que no faces la foto!, que no!". Passe de tot i tirem a tota la carteria, unida, al carrer, amb fotos i advertint-los que no podran res contra una plantilla unida.

Açò és resumit, el que ha passat i el que hem aconseguit amb un poquet de pressió i unió. Contra tots junts no poden, i sobren alliberats manipuladors, siguen UGT o CCOO o altres...

Cuideu-vos.

5t.- Dia 8, 7h: UGT arriba i diu que tot està solucionat gràcies a ells. Se'n van tan contents. Després arriben les forces vives. 8h: caps, perifèrics... Arriba la CGT, es parla amb tots, es comprova que totes les seccions tenen personal, fins on arriba la contractació, ens contesten que fins a la volta dels titulars, la cosa va bé, mes arriba el moment de,

webs al País Valencià

CGT Castelló

<http://cgtkas.blogspot.com/>
<http://ravachol-cgkcas.blogspot.com/>

CGT València

<http://www.cgtvalencia.org>

CGT Alacant

<http://cgt-alicante.es/>

CGT País Valencià

<http://www.cgtpv.org/>

Notícies
links
Convenis
Convocatòries
Vídeos
Fotos
.....Comunicats

INMIGRACIÓN

No queremos la Ley de Extranjería

CECILIA LÓPEZ
CGT La Safor

En los acuerdos europeos la inmigración es tratada como una cuestión judicial y policial pretendiendo aplicar políticas conjuntas y coordinadas, sobre todo cuando se trata de repatriaciones o de derechos comunitarios, para poder integrar, cuando les interesa económicamente, mano de obra al sistema laboral nacional.

Así España ha aprobado por parte del Consejo de Ministros la cuarta reforma de la Ley de Extranjería. Con esta nueva reforma el tiempo de detención en los centros de internamiento, verdaderas cárceles como la de Zapadores, se amplía a 60 días por estancia irregular (falta administrativa y no penal), se deja abierta la posibilidad de poner a menores en centros de repatriación a disposición de los servicios de su país; la práctica policial de abrir un expediente sancionador a las mujeres víctimas de violencia de género quedaría contemplada en la legalidad. Esto podría disuadir a muchas mujeres que pretenden denunciar al agresor. Se restringe el derecho a la reagrupación familiar y amenaza la solidaridad hacia las personas sin papeles, con multas de hasta 10.000 € a quienes hayan realizado una invitación y trascurrido el tiempo del visado no abandonen el país.

Continúa dejando en manos de los empresarios la regularización provocando así una explotación salvaje, muchos trabajan gratis para que les paguen la seguridad social y poder mantener la "legalidad", otros compran contratos o aguantan situaciones

extremas, provocando marginalidad entre toda la población.

Organizar a las personas inmigrantes dentro del sindicato y que reivindiquen sus derechos es muy difícil no sólo por ser las más vulnerables en el momento de crisis económica actual, sino también por su utilización política para ganar votos o generar posturas políticas. Si la clase trabajadora autóctona se encuentra "controlada" por sindicatos vendidos, en el caso de las personas inmigrantes ese control es aún mucho más férreo: sujet@s a la Ley de Extranjería, sin derechos ciudadanos ni humanos, a merced de los empresarios, tutelados por Ayuntamientos.

Ante esta situación no podemos dejar de hacer el esfuerzo por sumar en un proyecto social de cambio a estas personas, continuar hablando con las y los trabajadores inmigrantes en nuestros lugares de trabajo, estudios, etc., apoyando todas las pequeñas luchas que vayan surgiendo...

A decir NO a un Proyecto de Ley que pretende imponer xenofobia social, aprovechando el momento de desempleo y culpabilizando a quienes sufren más el paro, desviando la atención de quienes son los verdaderos responsables de la crisis, facilitando la extensión del racismo y por lo tanto la precariedad laboral.

CGT-PV forma parte del Foro Alternativo de la Inmigración que agrupa a varias asociaciones y apoya todas las convocatorias de la Red Estatal por los Derechos de los Inmigrantes (REDI).

Hacemos un llamamiento para fortalecer a estas organizaciones mediante la participación activa en ellas.

Pongámonos a resguardo de la nueva Reforma porque:

- **Restringe el derecho al empadronamiento**, medida que puede tener como consecuencia la falta de acceso a los servicios sanitarios o la prestaciones sociales básicas
- **Dificulta el acceso a la justicia gratuita**
- **Restringe el derecho a la reagrupación familiar** limitando la reagrupación de los ascendientes a los mayores de 65 años
- **Alarga el periodo de posible internamiento en las prisiones** que con sorna llaman CIEs de 40 a 60 días
- **Penaliza la solidaridad** con los migrantes, que es calificada, en este lenguaje perverso, como "promoción de la permanencia irregular"

La lluita en el "Mercedes del Mar"

Història d'un vaixell en la globalització

LIBERTAD MONTESINOS
Equip de Comunicació CGT-PV

El "Mercedes del Mar" és un d'eixos vaixells de transport de passatgers i de càrrega que durant 30 anys ha solcat el Mediterrani. Ara, roman atracat en el Port de València, com un gegant dormit, esperant a, en qualsevol moment, salpar cap a un nou destí.

Impressiona veure-lo des de lluny, enorme, rodejat de soledat. En mitat d'eixa altra ciutat que és la Terminal del Túria, marcat pel groc, color corporatiu d'Iscomar/Contenemar que està en concurs de creditors, el ferri pareix un presoner de la terra ferma. Però és un pres que clama per la seua llibertat: una pancarta penja del pont del buc i delata la injustícia que viuen els seus tripulants: "Iscomar enganya, sense salari ni aigua ni futur".

Pedro, un dels 18 treballadors que des del 27 de juliol estan en vaga a bord del "Mercedes del Mar", ix a la nostra trobada. Ell i els seus companys, peruans i espanyols, exigeixen el pagament dels salaris deguts, simplement que se'ls pague pel seu treball. Però ni eixa regla bàsica del capitalisme respecten els capitalistes, en este cas la família de naviliers menorquina Seguí. Uns empresaris amb un imperi que va nàixer a la calor del tardofranquisme i es va desenvolupar gràcies a la globalització i les banderes de conveniència, que deuen salaris a molts dels seus 1.500 empleats i que estan aplicant Expedients de Regulació d'Ocupació al 70% de la plantilla (un d'ells acaba de ser declarat improcedent) amb el fi, segurament, de reestructurar al seu capritx un entramat d'empreses que no són prou suculentos. La família Seguí porta anys de deutes a pesar dels beneficis però ningú els ha posat límits, la impunitat ha sigut pràcticament absoluta.

El "Mercedes del Mar" ens invita a passar i ens endinsem en el món de la mar. Posat a punt per a anar rumb al seu antic destí, connectar València i Eivissa, els tripulants no l'abandonen perquè podrien ser acusats d'abandó del lloc de treball i, per tant, perdre el dret a la prestació per desocupació i a percebre les corresponents indemnitzacions. És una gran ironia! Podrien acusar-los d'abandó, a ells que pateixen un desemparament feroç... Ni l'Administració Marítima espanyola, ni l'Autoritat Portuària, ni altres companyies, ni Iscomar, ni la Conselleria, ni el Ministeri de Treball, ningú de l'altra part els ha brindat un suport ni els ha donat una solució.

No podem dir el mateix del sindicat, la Confederació treballa per trobar una eixida justa. La UGT pel seu costat va proposar als marins en lluita abandonar i tractar de cobrar del Fons de Garantia Salarial. Ells es neguen en redó.

Pedro ens guia per l'interior del vaixell buit i ens condueix fins al restaurant ple de butaques sense amo. El disseny de l'enorme estada desvetla la seua antiguitat i la

falta de manteniment per part de l'empresa. Però les entranyes del "Mercedes del Mar" estan molt més deixades, el buc ha estat passant les revisions anuals obligatòries reemplaçant les peces deteriorades per altres ja usades.

A poc a poc van arribant més membres de la tripulació i ens donen les últimes notícies: el dia anterior van rebre el suport moral i material de treballadors de diverses companyies que operen en el Port. Això els ha insuflat més forces. Se'ls nota la determinació, la indignació... encara que predomina la serenitat. La distància de les seues famílies i la incertesa no els espanta però comprenen la decisió d'alguns companys que van optar per abandonar el vaixell aclaparats per les hipoteques, els deutes i la necessitat de treballar i cobrar.

Conten quina és la seua situació "No ens paguen i tampoc ens acomiaden perquè haurien de pagar indemnitzacions, així que no podem obtenir els papers de l'atur." Enric Tarrida, secretari general del STMM-CGT, els informa, entre altres notícies, que una auditoria ha revelat que els directius d'Iscomar van gastar en el 2008 1,5 milió d'euros en dietes. "No ens estranya després de tot el que hem vist!", exclama un d'ells. Després passen a relatar-nos un viatge que van fer al maig a Tunísia, es suposa que per a escometre una reparació obligatòria sense la que el "Mercedes del Mar" havia de deixar de transportar persones, una reparació que mai es va fer. Durant molts dies, els alts comandaments d'Iscomar/Contenemar van menjar i van dormir en hotels, van llogar cotxes i van fer el viatge amb avió. Un balafament, sobretot tenint en compte que en el ferri podrien haver menjat, dormit i viatjat... com, llavors, va fer la tripulació. Després d'açò, els van prometre una gratificació que encara no s'ha fet realitat.

La família Seguí posseïx una àmplia xarxa d'empreses que aconsegueix sortejar la legalitat: l'entramat és tan complex que es fa molt difícil i penós aclarir l'embolic legal amb què escuden activitats que haurien de ser punibles. Impagaments diversos (els treballadors del "Teresa del Mar" i del "Julia del Mar" patixen la mateixa situació que els del "Mercedes del Mar"), deutes milionaris i ningú els ha fotut mà, de moment.

Els empresaris naviliers s'aprofiten també del que han après l'Estat i la classe dominant després de diversos episodis revolucionaris protagonitzats per marins. Fins a 1992 la Marina Mercant depenia de la Comandància de Marina, per tant el control era militar. I per descomptat, la disciplina a bord també era marcial, la Llei Disciplinària de la Marina Mercant,

Enric i Pedro en eixa altra ciutat que és la Terminal del Túria

El "Mercedes del Mar" ens invita a passar i ens endinsem en el món de la mar. Posat a punt per a anar rumb al seu antic destí, connectar València i Eivissa, els tripulants no l'abandonen perquè podrien ser acusats d'abandó del lloc de treball

d'origen franquista, garantia un ordre fonamentat en una gran jerarquitització de l'organització laboral. De tal forma que es podia condemnar un mariner per pròfug, desertor, rebel...

Hui en dia, eixa Llei ja no regix però, tal com ens conta Enric Tarrida, el poder de la jerarquia és encara patent. "La capacitat de lluita individual dels homes de la mar és impressionant: s'enfronten amb enorme enteresa a les adversitats del mar. Si eixa capacitat s'usara col·lectivament, la situació donaria un bolc", Enric analitza la idiosincràsia del sector en què duu treballant tota la vida: "La jerarquitització és una gran llaga, dificulta l'existència d'una cultura sindical de classe, a més açò està agreujat per la situació general, és a dir, per la debilitat ideològica sindical i per la globalització".

La lluita per unes condicions laborals dignes va viure el seu punt àlgid a principis dels anys 80, quan després d'un històric procés de vagues i mobilitzacions encapçalades pel Sindicat Lliure es va aconseguir un bon marc laboral plasmat en el

IV Conveni General de la Marina Mercant.

A partir d'això, igual que ha ocorregut en molts altres sectors, les conquestes obreres han anat decaïent. El Sindicat Lliure va anar integrant-se gradualment en UGT i CCOO, actualment el que queda d'ell és STMM, una escissió que ara està en la CGT. A

més, els empresaris naviliers van començar a fragmentar, amb la inestimable ajuda dels sindicats del capital, el col·lectiu de treballadors. Cada vaixell es va convertir en una empresa i la mobilitat laboral és tal que un empleat passa a treballar d'un vaixell a un altre sense renovar contracte. Per a Enric, el gran escull és combatre la frustració generada durant tots estos anys per la política sindical majoritària i per la impunitat empresarial. Per això és essencial tornar als treballadors la consciència de la seua pròpia capacitat.

Després de la xerrada amb els treballadors del "Mercedes del Mar", Pedro torna a emportar-nos per l'interior del gegant dormit. La vibració del motor ens ha acompanyat en tot moment, com una discreta prova que el ferri segueix viu, disposat a recuperar la seua facultat de navegar cap a un món just i lliure.

Si vols saber més
<http://www.fetyc.cgt.es/>

CONCENTRACIÓ BANCÀRIA

Fusió CAM-Caja Murcia: ni positiva ni necessària

VENTURA LÓPEZ RODRÍGUEZ
Secretari General CGT-CAM

CGT vol traslladar la nostra més rotunda oposició al procés de fusió, per les raons següents:

- La fusió CAM-CAJA MURCIA significarà una notable pèrdua de llocs de treball per a les zones on estan implantades les dos caixes, afectant sobretot a Múrcia, on la duplicitat d'oficines és notable: CAM (182 Oficines) Caja Murcia (251 oficines). A això caldria sumar la concentració de servicis centrals en una de les dos províncies, que provocaria, sense cap dubte, diversos centenars de llocs de treball menys, i la tremenda mobilitat geogràfica que es patiria per part de la plantilla resultant.

- Les dos entitats ja tenen un volum suficient i no necessiten créixer per a mantindre's en l'actual mercat: Caja Murcia ha demostrat ser més eficient que la CAM, caixa que la triplica en

grandària. Defenem la seua viabilitat com a grans creadores d'ocupació de qualitat i la seua influència social en els entorns on es desenvolupen en l'actualitat. Reclamem als partits polítics, als òrgans de govern i a les direccions de les Caixes que no amaguen les repercussions negatives que els processos de fusió ocasionaran per als treballadors i treballadores del sector i per als nostres clients.

- L'excusa de la crisi és una ferramenta que estan utilitzant perquè la fusió siga acceptada per la nostra societat com a única alternativa. Darrere d'ella estan els desitjos dels poders econòmics del país perquè hi haja concentracions de bancs/caixes i puguem ser més fàcilment controlats pels interessos especulatiu del capital. Al mateix temps el seu objectiu és el d'abaratir/eliminar les actuals condicions laborals dels treballadors i treballadores de les Caixes.

- Observem, en línia amb el que des-

EL ROTO

L'excusa de la crisi és una ferramenta que estan utilitzant perquè la fusió siga acceptada per la nostra societat com a única alternativa

criu anteriorment, una campanya mediàtica per a desacreditar i desestabilitzar a les Caixes d'Estalvi del nostre país, perseguint una disminució del nombre de les mateixes, camí que por-

tarà a la desaparició del sector d'estalvi.

- Reivindiquem uns servicis financers de caràcter públic, suprimint l'especulació i els beneficis privats de la intermediació financera. Per això defenem el model jurídic de les Caixes d'Estalvis com de naturalesa pública, lligat a les Obres Socials, a l'atenció de les necessitats de la població i com a garantia dels seus drets bàsics.

EN DEFENSA DE L'OCUPACIÓ EN EL SECTOR DE LES CAIXES D'ESTALVI

CONTRACTES BLINDATS DIRECTIUS I PRECARIETAT TREBALLADORS

CGT critica el tracte que la Fundació Palau de les Arts Reina Sofia dóna als seus treballadors

La situació és insostenible. Més de 20 empleats del departament de Tècnics no han renovat contracte a partir de setembre i la Direcció amenaça amb més retalls de plantilla i salaris. Una política laboral que contrasta amb els excessos i el balafament en altres partides totalment improductives

El Palau de les Arts Reina Sofia, gestionat per una Fundació "per a la persecució de l'interés general (sic)" el patronat de la qual està presidit per Francisco Camps, continua generant conflictes relacionats amb el pressupost i la seua gestió. En este sentit, una Assemblea de treballadors s'ha reunit en la seu de la Confederació General del Treball per a tractar l'última "cacicada" de la Direcció del palau destinat a albergar espectacles a València, fonamentalment d'òpera.

La gota que ha omplert el got i acabat amb la paciència dels tècnics, que conformen el gros del personal amb prop de 180 empleats en el Departament, ha

sigut la decisió d'eliminar de la plantilla a 24 treballadors sense previ avís.

El procediment habitual i molt qüestionable de la Direcció és contractar de setembre a juliol als seus empleats, deixar-los sense treball a l'agost i tornar a agafar-los l'1 de setembre. Així, a finals de juliol es publiquen unes planetes per a informar els treballadors de quan han de reincorporar-se. Lamentablement, diversos tècnics inclosos en la planeta es van trobar l'1 de setembre amb la sorpresa que, a pesar d'haver sigut requerits al juliol, se'ls deia que havien de tornar a casa. A més del perjudici que suposa quedar-se sense treball i sense previ avís, alguns van perdre

l'opció de sol·licitar l'atur o simplement de buscar un altre treball. "Van ser tractats com a fem", afirma un dels tècnics del Palau que fa insistència en què "el tracte és pèssim des de l'arrancada" de la Fundació i que, a més, "va a pitjor".

Una auditoria a finals de 2008 revelava "balaftament" en invitacions per a patrocinadors i autoritats i també "errors administratius" en les nòmines dels treballadors. Es va instar al Palau a controlar "el gasto en personal i invitacions" però el que sempre sol quedar ocult són les condicions de

treball dels empleats. Mentre alguns contractats com la intendent Helga Schmidt compta amb un contracte blindat i un sou astronòmic, la major part de la plantilla viu situacions que vulneren drets adquirits com a retards en l'abonament de la paga extra, amenaces si s'exigix el reintegrament de dietes... En este moment els gerents estan tractant de negociar un conveni d'empresa "per davall de l'Estatut dels Treballadors" i amenacen amb més retall de plantilla en un parell de mesos. Uns fets que fan insostenible una situació que molts aguanten per pura por.

La CGT pretén amb esta denúncia pública defensar els drets dels treballadors i posar límits a un equip gestor que emparat en el poder i fent ús de fons públics dispensa un tracte abusiu i condemnable cap als que, amb la seua labor diària, fan possible que funcione el Palau.

Gabinet de Premsa CGT-PV

LLIG I DIFON LA PREMSA LLIBERTÀRIA

Pots trobar el **LIBRE PENSAMIENTO** en:

Zona Benimaclet: Librería Primado, Avda. Primado Reig, 102

Zona Algirós: Llibreria La Tardor, Plaça Olof Palme, 1

Zona Barri de la Llum-Mislata: Edifici CGT, Avda. del Cid, 154

Zona El Carmen: Librería Sahiri, C/Danzas, 5

AGENDA

TALLER DE DEBAT CGT-ALACANT

1er Taller: Dimecres 7 octubre a les 19h
En C/ José Reus García, 3, Alacant
ORIGEN: Necessitat d'elaborar alternatives a una societat en crisi.

MITJANS: Conferències i xerrades.
Elaboració d'un mapa de recursos
Pàgina web o blog on posar-ho a disposició de totes.

Debat temàtic amb: Exposició de les propostes; Discussió sobre la seua idoneïtat per a la nostra comarca; Elaboració d'una Carta de Drets Socials; Preparar el Pla de Transició Comarcal.

OBJECTIUS: Autoformació. Preparació xerrades i presentació de les propostes als moviments socials de la comarca. Posada en marxa del Pla de Transició Comarcal

PARTICIPACIÓ: Podrà ser presencial en les reunions que es convoquen o virtual a través de l'actualització periòdica de la web o blog que es conformen i en els diversos fòrums temàtics que s'activen.

Des de l'equip de formació de CGT d'Alacant, hem decidit convocar la primera reunió dels tallers de debat el pròxim dia 7 d'octubre a les 7 de la vesprada en els nostres locals d'Alacant, i centrarem el tema en les conseqüències de la crisi energètica i de matèries primeres, inclosa l'aigua, en la nostra societat, així com en les respostes que hem de donar.

Comptarem amb la participació, entre altres persones de Fernando Ballenilla, que va ser ponent de la conferència sobre Agricultura, població i energia, la fi del petroli barat, que tant ens va impactar a totes les persones assistents, i porta diversos anys estudiant i treballant este tema.

Podem trobar més informació en:
<http://www.ua.es/personal/fernando.ballenilla/>
<http://www.crisisenergetica.org/>
<http://movimientotransicion.pbworks.com/>
Equip de Formació de CGT-Alacant

HOMENATGE A FERRER I GUÀRDIA EN VALÈNCIA

Dimarts 13 octubre a les 19h30
Just en el dia del 100 aniversari del seu afusellament, la CGT de València ha organitzat un acte en homenatge al pare de l'Escola Moderna.

Es projectarà el documental "Ferrer i Guàrdia: Una vida per la llibertat" d'Agustí Corominas. En la Biblioteca Llibertària, 3ª Planta del local (Avinguda del Cid)

PLENÀRIA CGT-PV

Dimecres 14 octubre a les 10h
Plenària Ordinària de CGT-PV i Múrcia en l'avinguda del Cid, 154.

EXPOSICIÓ: RECORDANT A PILAR MOLINA

Divendres 16 octubre fins al 30 octubre
En "Al Margen", C/ Palma,3, València
L'exposició s'inaugurarà als locals de l'Ateneu el 16 d'octubre a les 20 hores. Eixe dia es presentarà l'exposició de fotografies que consta de diversos apartats fent un recorregut per la vida, l'obra, la gent i els ideals de Pilar; després es projectaran dos documentals realitzats per ella, dona llibertària.

BONO AYUDA para la construcción del HÁLITO DURRUTI

5€

La cantidad aportada será destinada a sufragar la construcción de la obra Memorial "HÁLITO DURRUTI" que la CGT donará a la ciudadanía de León en noviembre de 2009 para que sea instalado en la Plaza Sta. Ana, casa natal de Buenaventura Durruti.

La adquisición de este bono de derecho a recibir vía correo electrónico toda la información y detalles del proceso de construcción, así como a figurar en el Estado de personas y estas que lo han hecho posible. Para ello debes mandar un correo con el número de bono a durruti@cgt-cyl.org

Hàlit a Durruti

Han hagut de transcórrer mes de setanta anys perquè per fi es veja, en la seua ciutat natal, realitzat el tan merescut homenatge a la memòria de Durruti, tot això invariablement amb l'oposició dels de sempre, eixos mateixos que el van assassinar fa 73 anys, eixos mateixos que l'assassinaven any rere any, dia a dia, intentant emmudir el seu crit demandant justícia i llibertat. Eixos mateixos que passats 40 anys del seu crim, i maquillats en democràcia, van continuar negant el seu record durant altres 30 anys més, i eixos, són els mateixos que hui tracten de negar la

memòria històrica i el reconeixement dels nostres morts, igualment assassinats i soterrats anònimament.

Per això, davant l'apatia i desídia mostrada al llarg del temps pels distints ens del govern municipal, s'ha optat per sufragar mitjançant la venda de bons, la resta del cost, tenint en compte la bona voluntat demostrada per l'escultor, Diego Segura, qui de forma gratuïta realitza el monòlit, tant en memòria de Durruti, com per la del seu propi pare, company de CNT, represaliat pel dictador.

Al posar els "BONS AJUDA Hálit Durruti" a disposició de les distintes Federacions per

al seu repartiment i venda entre els sindicats i la seua militància, no fem més que reafirmar-nos en l'emancipació que, front al poder establert, ens dóna la voluntat popular, força i fonament d'este sindicat. Els bons tenen un valor de 5, 10, 20, i 40€.

No ho dubtes company, col·labora per un acte de justícia.

Miguel Mayor, Secretaria Comunicació CGT-PV

+ Info
<http://www.cgt-cyl.org/durruti>

Defensa de la salut i del medi ambient

El Serrallo, Castelló: Manifestació pel dret a un medi ambient digne, un aire respirable i una mar neta

El dissabte 5 de setembre a les 10 del matí, convocada per la Plataforma No a la Contaminació, l'Assemblea de Veïns d'Almassora i la CGT, es va celebrar una Manifestació de tota la gent que defensa el dret a la salut pública. Al principi, va haver una concentració al camí Benafelí de la platja d'Almassora per començar una marxa reivindicativa ciutadana cap a les portes del Serrallo i la Dàrsena Sud.

Els motius eren molt clars, una oposició pública a la suposada construcció d'una planta de fertilitzants químics en la Dàrsena Sud del Port de Castelló. I en general, una oposició a la implantació de qualsevol empresa contaminant molesta, perillosa i

insalubre en la nostra comarca, la Plana de Castelló.

També es reivindicava en aquesta marxa l'obtenció de les dades sobre contaminació atmosfèrica per emissió dels diferents focus de les indústries que són hui al Serrallo i Dàrsena Sud. Es va reivindicar la instal·lació d'una estació de medició de la qualitat de l'aire, implantada permanentment en la platja d'Almassora, que facilite dades sobre totes les substàncies contaminants i perilloses per a la salut pública, que s'emeten des d'aquestes indústries.

En arribar a les portes del Serrallo, es va llegir un comunicat que a la vegada, va ser una crida a què els ajuntaments dels pobles

de la comarca, Conselleria de Sanitat i Seguretat Ciutadana prenguen urgentment les mesures necessàries per evitar constants molèsties que aquestes indústries provoquen al veïnat. Aquestes molèsties són sorolls que no respecten la legislació vigent en sonometria, permanents i de llarga duració sobretot per la nit, fugides de gasos aromàtics, molt molestos, flamerades permanents en els tubs de combustió, fums. Per una altra banda, es va reivindicar una mar neta, i no la que hui tenim.

Per acabar, es va convocar a posteriors assemblees que conclouran en concentracions als Ajuntaments d'Almassora i Castelló, accions directes per a sensibilitzar

sobre la problemàtica, i estudis jurídics per seguir combatint aquesta barbaritat dels beneficis empresarials de les petroquímiques, hipotecant el futur de la vida de totes les persones que viuen a aquestes comarques.

Joan Piñana, CGT-Castelló

PD: La CGT-Castelló està integrada en la lluita de la Plataforma No a la Contaminació. Per acord assembleari, anem a començar en la tardor la campanya "Més Serrallo, No gràcies" i una altra contra la incineració de residus pel seu perill contaminant.

Si vols col·laborar amb:

NOTICIA
Confederal

envia els teus articles, notícies, dades, opinions

comunicacion-cgtpv@rojonegro.info

Entrevista amb els companys del Sindicat Únic del Camp de Morvedre i l'Alt Palància

"La CGT té molt de futur al Port de Sagunt"

Continuem amb la ronda d'entrevistes que hem començat amb Castelló i Alcoi. Ara és el torn de l'organització al Camp de Morvedre i l'Alt Palància, constituïda com a Sindicat Únic. El gros de l'activitat es troba al Port de Sagunt, un nucli urbà nascut de la indústria i que, amb la reapariació de la Confederació en importants empreses pot comptar ja, i afortunadament, amb un altre tipus de sindicalisme: l'anarcosindicalisme.

Sou l'organització local més jove de la CGT en el País Valencià. Podeu contar-nos com va ressorgir la Confederació en la vostra històrica comarca?

En 2005, un grup d'afiliats va emprendre la tasca de buscar un local i començar a fer el nucli que després seria l'actual Sindicat Únic Camp de Morvedre Alt Palància. Aleshores, només teníem presència al Comité de l'empresa Pilkington i les persones afiliades (al voltant d'una vintena), s'adreçaven a la FL de L'Horta (Puçol).

Al 2007 es presenten llistes, per primera vegada, a dos importants empreses del sector del metall: Ferrodisa on s'obtenen 6 delegats de 9 i a Arcelor Mittal (antics Alts Forns del Mediterrani, AHM) on es trauen 3 de 23 possibles, a aquesta darrera empresa havíem estat com a CNT (i després CGT) a principis dels anys 90 i des d'aleshores no havíem estat presents al Comité.

El 2008 ens constituïm com a Sindicat Únic, amb afiliats procedents de la FL de Puçol, de la FL de Castelló i del Sindicat del Metall de València. S'incorporen els companys de la Secció Sindical d'Aluminis Baux i l'àmbit del Sindicat s'amplià a la comarca de l'Alt Palància.

Actualment tenim una afiliació al voltant de 200 persones, encara que la crisi ens està afectant de plé i moltes persones passen a quota d'aturat.

Podem dir que el Port de Sagunt és una illa quant a memòria i combativitat de la classe treballadora. Quines són les característiques dels obrers del nucli urbà i per què?

La història pesa molt al Port de Sagunt, està clar, els temps de la reconversió foren i són avui encara, motiu d'orgull per la lluita del poble. Sovint es mitifiquen aquells fets, també hi hagueren coses que no estigueren clares, els treballadors i treballadores es varen vore afectats d'una forma diferent en funció de l'empresa per a la que treballaren. A més a més, aquella època marca l'inici de la caiguda de la presència de la CNT al Port de Sagunt.

Avui ens trobem amb una situació social diferent, ja no hi ha una única empresa de la que depen el 80% de l'ocupació com abans. Ens trobem sobretot amb empreses del metall (més xicotetes) però també hi ha del vidre, transports, logística, etc.

A quins problemes s'enfronten principalment els treballadors del Camp de Morvedre i quina és la resposta del sindicat?

D'esquerra a dreta: Mª Carmen Ramón (Secció Sindical Aluminis Baux), Juan José Ripoll (Secretari d'Acció Sindical), Raül Genovés (Secretari d'Organització) i Juan Pedro Martínez (Secció Sindical Ferrodisa)

Els companys a l'interior del local, en el centre Lisardo Ariño (Secretari de Finances)

El motor de la indústria de la comarca és el sector de l'auto junt a l'activitat del port comercial. Els problemes no són molt diferents que a qualsevol altre lloc, ara be, l'atur a la comarca es superior a les mitjanes de l'estat i del PV. Ens trobem amb els ERO's i els acomiadaments dia a dia, intentant donar una resposta diferent com a CGT.

El Sindicat està present a només quatre de les grans empreses, a més d'altres més petites. El camp de treball és molt extens i creiem que la CGT encara

no s'ha fet amb el seu lloc al panorama sindical de la comarca. Tradicionalment esta comarca forma part del nucli dur de CC.OO. Des de les persones que treballen al Sindicat, creiem que hi ha molt de terreny per guanyar als sindicats majoritaris i que la CGT té molt de futur al Port de Sagunt.

La prova està amb l'obertura de la nova seu, des de febrer de 2009, comptem amb un nou local més ample i adequat per a respondre a les necessitats del sindicat i dels seus afiliats i afiliades.

CCOO ha denunciat a la CGT per unes declaracions en un periòdic local al voltant de la forma d'actuar que te aquest sindicat. Estan nerviosos pel tipus de sindicalisme que representa la CGT?

La sentència encara no ha eixit. Aquestes persones no toleren la discrepància i la diversitat d'opinions. Segurament el company que va fer aquestes declaracions es va equivocar amb la forma (la premsa) de fer patent una evidència. Els treballadors de Ferrodisa ja parlaren a les urnes el 2007 i la CGT tragué 6 delegats de 9 i CC.OO. ni tan sols va poder presentar llista.

Com us organitzeu, on està el local sindical, quins dies està obert, com s'atén als treballadors?

El local es troba a un lloc molt cèntric, molt a prop del mercat al carrer del Treball nº 21 baix (a l'anomenada "Plaza de los coches") al Port de Sagunt. S'obre les vesprades de dilluns a dijous de 17 a 21 hores, recentment hem ampliat l'horari d'apertura per tal de donar una millor resposta als afiliats i afiliades. L'advocat ens visita cada 15 dies i el compartim amb les FL de Castelló i Puçol.

Adoptarem la fórmula organitzativa més senzilla i operativa, en funció de la grandària: Sindicat Únic.

Els membres de l'S.P. són delegats i afiliats representatius de tots els sectors del Sindicat, sent majoria el sector del metall.

Voleu afegir alguna cosa més?

Les possibilitats de la CGT a les dos comarques pensem que són més que evidents, però també pensem que encara no s'ha produït el vertader impuls del Sindicat al Port de Sagunt. Només tenim dos anys de vida i ens toca consolidar la nostra base afiliativa i la nostra presència a les empreses on hi som presents sense perdre la nostra identitat com a sindicat anarcosindicalista. Des d'ací fem una crida a tots i totes els treballadors i treballadores, de les comarques de l'Alt Palància i el Camp de Morvedre, que troben que el seu sindicat no els defen, o bé que es troben literalment venuts pels seu sindicat, a que s'adrecen a la CGT, a que s'apropen al local. Hi trobaran persones on elles mateixes decideixen el seu futur i la seva dignitat com a persones, o almenys així ho intentem.